

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322201993
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8322201993.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci navrhovateľa - otca: X. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. T. XXX, XXX XX T., právne zast.: verita, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - miestna časť Ružinov, IČO: 35 940 875, proti odporkyni - matke: J. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. T. XXX, XXX XX T., právne zast.: JUDr. Peter Nízky, Advokátska kancelária, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, za účasti maloletých detí: X. A. S., K.. XX.XX.XXXX, X. K. S., K.. XX.XX.XXXX, R. I. O. T. XXX, XXX XX T., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 12C/92/2022-14 zo dňa 15.06.2022 takto

rozhodol:

- I. Mení uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.
- II. Priznáva odporkyni nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) neodkladným opatrením rozhodol, cit.:

„I. Súd z a k a z u j e Q. J. S., K.. XX.XX.XXXX vstupovať do spoločnej domácnosti vyššie uvedených maloletých detí a to v rodinnom dome súpisné č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ XXX/X, zapísané na LV č. XXXX k. ú. T. s adresou T. XXX, XXX XX T..

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. Vo svojom odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podal na súd prvej inštancie návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 8P/122/2022, pričom jeho súčasťou je rozhodovanie aj o právach a povinnostiach k maloletým deťom. Následne otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal o dočasné zverenie maloletých detí do jeho starostlivosti a o zákaze vstupu matky do spoločnej domácnosti na adresu T. XXX. Návrh odôvodnil tým, že sa výlučne on stará o spoločnú domácnosť a o maloleté deti, pričom manželka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a nejaví záujem o maloleté deti. Matka sa cca po dvoch týždňoch 15.5.2022 vrátila do spoločnej domácnosti, čo ohrozilo a zhoršilo vývoj maloletých detí.

3. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e), h), § 328 ods. 1, 329 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 1, § 336 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že na nariadenie neodkladného opatrenia alternatívne vyžaduje splnenie dvoch predpokladov, pričom prvým z nich je potreba bezodkladnosti úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo dotknutého subjektu ohrozené. Je nutné, aby boli

osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie. Z podania navrhovateľa a za stavu dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané navrhovateľom tvrdené skutočnosti. Preto konštatoval, že je v záujme maloletých detí a ich otca, aby odporkyňa nevstupovala do spoločnej domácnosti, pričom z tejto sa dobrovoľne odsťahovala a o deti sa stará len otec. Keďže mal za to, že boli splnené podmienky podľa vyššie uvedených ustanovení CSP, súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

4. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, a to v súlade s CMP a s CSP, pretože sa jedná o spoločný záujem účastníkov konania a ich maloletých detí.

5. V zákonom stanovenej lehote podala odporkyňa proti uzneseniu odvolanie, ktoré odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. a) až h). Uviedla, že súd nevykonal žiadne dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia. Aj navrhovateľ navrhol súdu, aby si súd vyžiadal vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z., ako kolízneho opatrovníka oboch maloletých detí. Avšak žiadna správa zo strany kolízneho opatrovníka nebola vypracovaná. Toto potvrdzuje záznam z rozhovoru na oddelení W. zo dňa 20.06.2022, ktorý pripojila ako dôkaz. Preto je otáznosť, ako súd prvej inštancie zistil, že vydaním neodkladného opatrenia, ktorým zakázal matke vstupovať do spoločnej domácnosti, naozaj nedôjde k nerušenému poskytovaniu rodičovskej starostlivosti a výchovy, ktorá by priaznivo vplývala na psychický stav oboch dcér, nakoľko nezistil najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako došlo k pochybeniu súdu, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu osobnej starostlivosti o maloleté deti na čas do právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva bol odporkyňi doručený dňa 24.06.2022. Vzhľadom na skutočnosť, že neodkladné opatrenie malo za následok znemožnenie oprávnených záujmov a vznik neprimeranej ujmy dotknutej strane, navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie. Odporkyňa v odvolaní neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by preukazovala reálny záujem matky na zmene, resp. zrušení neodkladného opatrenia. Nestotožňuje sa s názorom odporkyne, že súd nevykonal žiadne dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, od ktorých odvolateľ odvodzuje dôvodnosť podaného odvolania. Naopak, v medziobdobí od nariadenia neodkladného opatrenia zo dňa 15.06.2022 sa len potvrdila dôvodnosť jeho nariadenia, pričom nedochádzalo ku konfliktným situáciám. Z hľadiska hospodárnosti poukázal na skutočnosť, že dňa 13.07.2022 sa na súde prvej inštancie konalo pojednávanie v právnej veci o rozvod manželstva účastníkov tohto konania a úpravu práva povinností rodičov k maloletým deťom, vedené pod sp. zn. 8P/122/2022. Dôvody uvedené navrhovateľom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa opakovane potvrdili a preukázali, čoho dôkazom je aj rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 13.07.2022, sp. zn. 8P/122/2022-47, ktorý II. výrokom v rámci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode schválil dohodu rodičov tak, že obe maloleté dcéry účastníkov konania zveril do osobnej starostlivosti otca a stretávané matky s deťmi neupravuje. Obsah dohody vyplynul z predložených dôkazov a potvrdili dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Navyše obsah odvolania odporkyne neobsahuje všetky náležitosti odvolania, a to určenie odvolacích dôvodov tak, ako to vyžaduje ust. § 363 CSP. Neuvádza, z akých konkrétnych dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne a bližšie nešpecifikuje, prečo by mal byť nejaký z odvolacích dôvodov naplnený. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. K odvolaniu odporkyne a vyjadreniu navrhovateľa sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Z.. Vo svojom vyjadrení uviedol, že uznesením Okresného súdu Z. sp. zn. 8P/122/2022 zo dňa 27.05.2022 bol ustanovený za kolízneho opatrovníka mal. deťom v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k deťom na čas po rozvode. V konaní o zákaz vstupu do obydli neplní úrad uvedenú funkciu. V konaní vedenom pod sp. zn. 12C/92/2022 úrad nebol v pozícii kolízneho opatrovníka, účastníka konania, nevypracoval žiadne vyjadrenie v tomto konaní a zo strany Okresného súdu Humenné o to nebol ani požiadaný. O tejto skutočnosti bola matka detí informovaná pri pohovore, keďže požiadala o sprístupnenie vyjadrenia, na ktoré je poukazované v uznesení sp.zn. 12C/92/2022. Úradu bolo doručené až samotné rozhodnutie bez predchádzajúceho ustanovenia úradu za kolízneho opatrovníka, či akejkolvek úradnej komunikácie. Kolízny opatrovník v oboch konaniach týkajúcich sa maloletých detí

vypracoval písomné správy s návrhom na rozhodnutie vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP a § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

9. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 CSP)

10. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

11. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. d) CSP).

12. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia (§ 325 ods. 2 písm. e) CSP).

13. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitostí podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu (§ 328 ods. 2 písm. e) CSP).

14. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 prvá veta CSP).

15. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2. CSP).

16. V danej veci sa navrhovateľ domáha vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd odporkyne uloží, aby nevstupovala do spoločnej domácnosti, rodinného domu súp. č. XXX postavenom na parcele reg. „C“ XXX/X, zapísané na LV č. XXXX k.ú. T. (ďalej len „rodinný dom“). Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia zákazu vstupu odporkyne do vyššie uvedeného rodinného domu, pričom vo svojom odôvodnení citoval ust. § 325 ods. 2 písm. e), h) CSP.

17. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná vec sa týka základných práv sporových strán, najmä práva na ochranu života (čl. 15 Ústavy SR, čl. 2 Dohovoru o základných právach a slobodách, „Dohovor“) a práva účastníkov konania na súkromie a obydlie (čl. 21 Ústavy, čl. 8 Dohovoru).

18. Predpokladom vydania takéhoto neodkladného opatrenia je osvedčenie, že je daný nárok navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vzhľadom na okolnosti prípadu je tu nebezpečenstvo ujmy, ak sa konkrétnej osobe, ktorá je podozrivá z násillia voči navrhovateľovi, nezakáže vstup do bytu alebo domu, v ktorom navrhovateľ býva, pričom dom alebo byt musí byť presne označený údajmi z príslušného katastra nehnuteľností. Okrem zákonných predpokladov upravených v ustanoveniach CSP sa treba zamerať na to, že násillie musí byť dlhodobé, musí mať stúpajúcu tendenciu a musí byť charakterizované úmyslom. Postačuje už, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v prípadoch podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

19. Neodkladné opatrenie nariadené v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP by malo nadväzovať na postup policajta podľa § 27a zákona o policajnom zbore, podľa ktorého policajt je oprávnený vykázať z domu spoločne obývaného s ohrozenou osobou osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky, pričom vykázanie zo spoločného obydlija končí uplynutím 10 dní od vykázaní a policajt je povinný poučiť ohrozenú osobu o možnosti podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku. V prípade ak už k útoku došlo, malo by zároveň nadväzovať na postup ošetrojúceho lekára, ktorý preukazuje bezprostredne vypracovaná lekárska správa po útoku na život, zdravie, slobodu alebo ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby a prípadne čestné vyhlásenia osôb v pozícií svedkov incidentu.

20. Odvolací súd nedospel k záveru o potrebe aplikovať jedno z najzávažnejších opatrení súkromného procesného práva z hľadiska jeho následkov. Zákonné podmienky na okamžité vylúčenie odporkyne z obydlija splnené neboli. Nebola osvedčená taká intenzita konfliktu, ktorá by si takýto vážny zásah súdu vyžadovala. Súdom prvej inštancie nariadený zákaz vstupu odporkyne do rodinného domu jednoznačne porušuje princíp proporcionality z dôvodu, že právne účinky neodkladného opatrenia nesmú obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, za ktorý je možno považovať aj časový rámec, počas ktorého má byť neodkladné opatrenie nariadené. Princíp proporcionality môže splňať iba časový rámec do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

21. Účelom ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jej obeťou. Súd o tomto neodkladnom opatrení rozhoduje do 24 hodín. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu, ak si to okolnosti nevyhnutne vyžadujú. Takéto opatrenie v tomto prípade neprichádza do úvahy, pretože absentuje prvok nevyhnutnej a akútnej ochrany. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnutie rýchlej ochrany trvajúcej a aktuálnu ohrozovaniu, či porušovaniu práva a zabezpečuje rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie NS SR sp. zn. 2M Cdo 3/2010), toto v prejednávanej veci nebolo preukázané.

22. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri rozhodnutí o odvolaní odporkyne sa striktne pridržiaval pravidlá, že súdy pri nariaďovaní neodkladných opatrení musia vziať na zreteľ fakticitu javu, proporcionality následku a príčiny jeho vzniku. Rovnako odvolací súd citlivo zvažoval pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade je potrebné dodržať okrem princípu proporcionality aj princíp opodstatnenosti a navrhovateľom nebolo doložené osvedčenie skutočností o dôvodnom podozrení z násillia, ktoré by si okamžitý zákaz vstupu odporkyne do spoločnej domácnosti vyžadovali.

23. Neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pretože pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Súd rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno prostredníctvom neodkladného opatrenia poskytnúť ochranu, a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá

jasné určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Alebo inak povedané, hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 1108).

24. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zároveň zvážiť, či v dôsledku tohto sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov v súlade s princípom proporcionality.

25. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanom návrhu mal správne vychádzať z ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP, v ktorom je upravené neodkladné opatrenie, ktorým možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, kde býva osoba, ktorej telesnú alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

26. Obsah neodkladných opatrení v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 zo dňa 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie (písm. g/) a zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť (písm. h/), ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1098 - 1099).

27. Za dôvodné považuje odvolací súd odvolacie námietky odporkyne ohľadom nespĺnenia základných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s obsahom spisu a preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nepostupoval v súlade so zákonom a zásadami ustálenými v právnej praxi a nesprávne posúdil otázku splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia a vec aj nesprávne právne posúdil. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie má za to, že navrhovateľ neosvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov uložením zákazu odporkyne vstupu do predmetného rodinného domu.

28. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha uloženia zákazu vstupu odporkyni do rodinného bytu, avšak túto potrebu žiadnym spôsobom neosvedčil. Nebolo v konaní sporné, že odporkyňa sa z bytu dobrovoľne odsťahovala po dohode s navrhovateľom, čím eliminovala spoločné kontakty s navrhovateľom na čas nevyhnutný za účelom návštev maloletých dcér účastníkov konania. Dňa 15.5.2022 sa do svojho domu vrátila. Odvolací súd má preto za to, že navrhovateľ neosvedčil ani naliehavosť a potrebnosť okamžitej úpravy pomerov strán uložením zákazu odporkyni vstupovať do bytu.

29. Z povahy predmetného neodkladného opatrenia vyplýva, že ním nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania, a to časovo neobmedzeným zákazom odporkyni vstupovať do rodinného domu. Navrhovateľ nepreukázal takú intenzitu, správania sa odporkyne, ktorá by osvedčovala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu vstupu do rodinného domu.

30. Samotné tvrdenie navrhovateľa o častých rozporoch a nezhodách vo vzťahu k vedeniu domácnosti, realizácii starostlivosti a výchovy maloletých detí nemožno považovať za dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ síce poukazoval na výsledky šetrenia kolíznym opatrovníkom,

pričom navrhol, aby si súd vyžiadal vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z., avšak správa kolízneho opatrovníka nie je obsahom súdneho spisu, preto nemožno mať tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu za osvedčené. Navrhovateľ teda neosvedčil ním tvrdené skutočnosti o potrebe uloženia zákazu vstupu odporkyni do rodinného domu.

31. Z týchto dôvodov odvolací súd, nakoľko neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého uznesenia, postupom podľa ust. § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

32. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP. V súlade s citovanými ustanoveniami zákona odvolací súd priznal plne procesne úspešnej odporkyni voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

33. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).